

Susret porodica u Novom Sadu

Ovaj moto je kao zaštitni znak pokreta Fokolara, upravo zato što izražava suštinu [Kjarine harizme](#): *Da svi budu jedno*. Kjarini sledbenici i poštovaoci njenog dela, uvek teže tome da taj duh zablista što jače i sjajnije. Tako je bilo i 26. marta 2017. na susretu porodica kada se obeležila 9. godišnjica Kjarinog upokojenja i 50 godina od osnivanja ogranka [Novih porodica](#).

Tročasovni program, naslovljen kao *Porodica: izvor nade i radosti*, bio je podeljen u dva bloka. Nakon uvodnog dela u prvom bloku predstavljena je pokretačka misao života porodica Pokreta, odnosno [duhovnost](#) koja stoji iza nje, a koju praktikuju i animiraju takozvane *Nove porodice*. U drugom delu programa bilo je prilike da se čuju konkretne životne priče osoba iz porodičnog života. Muzičke tačke su doprinele da sve bude svečanje, unevši svežinu u ovo tako prisno druženje.

Bračni par Mesaroš iz Pančeva i otac Mihajlo Malacko, protojerej stavrofor iz Ruskog Krstura i profesor crkvene istorije na Teološko-katehetskom institutu u Subotici, vodili su **prvi blok**.

Mesaroš u svom predavanju su naglasili da je stil života Novih Porodica **ukorenjen u Jevandelju**, što je temelj bračnog života i podizanja dece,

koji nadahnjuje porodične odnose i obnavlja ih. Ove porodice su otvorene i za potrebe drugih: **prihvatanje, gostoljubivost i usvajanje**, kroz koje one žele da doprinesu jedinstvu sveta, unoseći nadu i radost u međuljudske odnose sveukupnog ljudskog društva. Važnu ulogu u tome ima **konstruktivan dijalog** sa svim drugim porodicama različitih kulturnih, građanskih, crkvenih i verskih tradicija koji svugde promovišu vrednosti univerzalnog bratstva. Kao jedan veliki izazov današnjeg sveta pomenut je rasprostranjen potrošački mentalitet, koji nas uči samoljublju, bezosećajnosti za druge i komotnosti. Nasuprot nečem Univerzalnog i Večnom, ovo egoističko i hedonističko gledište dovodi mnoge porodice do raspada, što se, nažalost, dešava u sve većoj meri. Zato porodica treba **da se hrani sa izvora Ljubavi**, odnosno Boga, koji je sama Ljubav. Ljubav je ta koja ljubi prva, bezinteresno, koja je neprobirljiva, komunikativna. Takva ljubav u porodici je neprestano međusobno darovanje koje gradi a ne ruši odnose.

Otac Mihajlo govorio je o sveštenu i bračnom pozivu: ni jedno ni drugo nije opredeljenje, već poziv na koji Bog zove. Kada se neko zaređuje kao sveštenik, naveo je otac Mihajlo, ne znači da je već odabrao Boga, već je samo na tome putu. Isto tako, dvoje koje stupe u brak nisu već srećna zajednica već su krenuli da je grade. Ništa nije automatski. Za brak se misli da je to nešto toliko prirodno i logično, da to niko ne uzima veoma ozbiljno, već se braku pristupa bez ikakvih priprema. Međutim, kao i sveštenstvo (da li u celibatu ili u braku) i brak je Sveta Tajna u Crkvi. Sveta Tajna, jer u njemu postoji Božja prisutnost, ako se dvoje ljube kako je Hristos podučavao: *Jer gde su dva ili tri sabrani u ime moje onde sam ja među njima.* (Mt. 18.20) – naveo je on.

Zbog toga je i **porodica** pričešć za Crkvu, ako je ona **istinska slika Presvete Trojce**, kako ju je Bog zamislio, zaključio je otac Mihajlo.

Da sve ovo nisu samo lepe reči, već nešto što mnoge porodice i konkretno žive u svom braku, prisutne su uverile neke od sadašnjih i budućih porodica, podelivši sa njima svoj intimni, bračni i predbračni život.

Nesebično podeliti svoju ljubav i sreću sa drugima: Tek venčani, on Kristijan iz Rumunije, a ona Elaine iz Indije, odlučili su da njihov zajednički Ideal Ujedinjenog Sveta, žive zajedno do kraja života, i to

počevši odmah: nakon što su saznali da je ljudima u izbegličkim logorima u Jordanu potrebna pomoć, oni su odlučili da svoj medeni mesec provedu upravo tamo. Shvatili su da je sve što treba da rade - da misle na potrebe drugih: od onih svakidašnjih stvari pa do na primer, kurseva joge. Ovakvim izborom za medeni mesec, ne samo da nisu ništa izgubili, već su dobili ono najdragocenije: njihova ljubav i jedinstvo još više je naraslo.

Hrabro u zajednučku budućnost, bez rezervi: Ani, 19 godina, Bugarka, i Gabi, 24 godine, Mađar iz Srbije. Danas kada se stupa u brak posle trideste, pa i kasnije, oni smatraju da je vreme zajedničkog života za njih najdragocenije, vrednije od bezbrižnog zabavljanja bez obaveza, važnije od karijere, a ljubav snažnija od svih svakidašnjih problematika ili međusobnih razlika. Ljubav, temelj na kojem će kasnije izgraditi i kuću i karijere – blagodeti u kojima će onda uživati sa svojom porodicom. Prave osobe, na pravom mestu i u pravom vremenu, da ukažu svima šta je izvor nade i sreće.

Istinska ljubav daje snagu za novi početak posle bolnog pada: neobavezne, lake avanture privlače i u braku. Ali istinska ljubav ima snagu da ponizno prihvati grešku, i onu neželjenu, kada se to najmanje očekuje. Ovo iskustvo jedne osobe iz Amerike, ukazuje put isceljenja ne samo njega koji je zalutao, već je njegov povratak u brak značio i za oboje nešto novo, nešto dublje u njihovom braku.

Istrajati u ljubavi i svakodnevno

joj davati novu svežinu u malim, svakodnevnim stvarima kao najbolji lek protiv dosade: Često se događa da brak na prvi pogled ide sasvim normalno – roditelji i deca su na okupu, nema većih sukoba, borba za egzistenciju omogućava pristojan život – koliko toliko. Ali, kao što je bio slučaj Tereze i Imreta Kiševih, roditelji troje dece (11, 15 i 18 godina) ona prva iskra bliskog susreta ostane negde ispod svih tih životnih, svakidašnjih stvari, i njeno svetlo nedostaje za dalji put. Kako nam svedoče oboje, upravo tada treba stisnuti zube i biti onaj koji napravi prvi korak. Tek tada se uviđa, u malim svakodnevnim stvarima, koliko te onaj drugi zapravo voli, i koliko uprkos svim poteškoćama i obavezama koji guše, misli na tebe. Sreća je još veća kada se takvom stilu života pridruže i deca. Biti spreman priteći u pomoć i onda kada nismo baš za to voljni ili kada to drugima deluje smešno. *Događajima se, ne samo prisustvuje, već se u njima i aktivno učestvuje*, to je bio savet mame za Aniko, najstariju ćerku, koji joj je dao svetlo i snagu da hrabro živi svoja ubeđenja.

Prihvatiti bol, svoju ali i drugih. Ta bol se pretvara u ljubav i širi se na sve druge. Iz Gevgelije, iz Makedonije, putem skype-a, svoju životnu priču poslali su porodica Tasev. Od troje dece jedno ima Daunov sindrom. Ali za njih to nije bila nikakva prepreka da ga prihvate na potpuno isti način kao i ostalo dvoje. I nisu se ograničili samo na ljubav prema svom detetu, već su hteli da isto tako pomognu i svim drugim porodicama u istoj situaciji. S vremenom su shvatili da je ta njihova, naizgled teška, situacija zapravo blagodet za njihovu porodicu. Naime, oni su zbog lečenja deteta morali da putuju 60 km, a tako, ili još teže, je bilo i za druge porodice. Zbog toga su rešili, a uz Božju pomoć i uspeli, da osnuju centar za decu sa Daunovim sindromom, koji je posvećen Majci Terezi iz Kalkute. O tom Centru, u Gevgeliji sada svi pričaju kao o Centru gde se sve radi iz ljubavi, gde su svi dobrodošli bez obzira na etničku ili konfesionalnu pripadnost. Danas, Tasevi radosno žive sa svojim sinom, šetajući se uokolo, igrajući se sa

njime i pokazajući ga svima.

Suočeni sa mnogobrojnim izazovima, poteškoćama ili naizgled bezizlaznih situacija u društvu, treba sve obnoviti, od temelja. A **temelj društva** je najveće remek delo ikada smišljeno, ostvareno: **porodica**.

"[...] Spasiti porodicu – piše poznati katolički autor Idino Đordani – znači spasiti civilizaciju. Država se sastoji od porodica: ako porodica propada i država se trese". I još kaže: "Supružnici postaju saradnici Božiji u darovanju života i ljubavi... Ljubavi koja se iz porodice širi na profesiju, na grad, na naciju, na čovečanstvo. Ona se širi u krugovima poput talasa koji se rasplinjava u beskonačnost. Već dvadeset vekova osećamo kako tinja revolucionarna iskra, koju je zapalilo Jevanđelje, a koja zahteva plamen ljubavi".

Nekoliko utiska nakon programa:

- Za mene je uvek radost kada možemo da se sretnemo. Iskustva koje sam čuo, podsetila su me na svetski susret porodica 1994., u saboru Svetog Petra. U jednom trenutku papa Ivan Pavao II je zapitao: porodice, kako ti vidiš sebe? I on je sam odgovorio - Čujem kako mi porodica kaže: Ja sam Gaudium et spes (radost i nada); Isti papa, negde oko 1981. u dokumentu o porodici „Famiglia risconsorzio“ je napisao da budućnost čovečanstva leži u porodici. Isto sam to video i danas - zdrave porodice su zdravo društvo. Nadam se da će ova iskustva doprineti boljem društvu i prosperitetu Crkve. (apostolski nuncije u Republici Srbiji, nadbiskup mons. Lućano Surijani)
- Pre svega, čestitke što se organizovao jedan ovakav susret. Čuli smo lepa iskustva, a lepo je da su pričali i mladi parovi. Nadam se da će takvi susreti biti redovni. Zaista hvala i čestitke, blagoslov svim porodicama. Nažalost, današnji mentalitet ne podržava, već naprotiv ide protiv prirode porodice. Na takvim susretima mi hrišćani treba da svedočimo šta je porodica. Papa Ivan Pavle II kaže: porodice, budi to što jesi. Samo ovaj jedan skup nije dovoljan, već je poziv Crkvi i društvu da mladima omogući da se pripreme za bračni život, gde je neophodno imati: snage, volje, želje za život porodice, i gde treba puno služenja, ljubavi, praštanja, međusobnosti, velikodušnosti. (beogradski nadbiskup mons. Stanislav Hočevar)
- Naš brak već je neko vreme u krizi. Kad smo stigli kući sa ovog susreta, uspeli smo da sednemo i

da otvoreno, ali sa ljubavlju razgovaramo o poteškoćama o našem odnosu. Okrenuli smo novi list i trudićemo se da ga ispisujemo ljubavlju. Hvala vam na svemu! (Anonimno)

- *Nama se veoma sviđala tema i iskustva. Baš smo pronašli sebe u nekim stvarima. To nam je dalo nadu, da ima izlaza čak i iz teških situacija i da dok smo na ovoj zemlji, uvek možemo početi ispočetka. Uživali smo i u umetničkim tačkama, činili su program lepšim i modernijim. Srećni smo da smo odvojili vreme za ovaj susret! (porodica iz Sente)*